

იოელის წიგნი და ლაოდიკეის მეშვიდე დღის ადვენტიტა ეკლესია — ორმოცდაექვსი

Jeff Pippenger

2026-02-12

რიცხვი ორმოცდაექვსი

კესარია ფილიპედან კესარია მარიტიმამდე წარმოადგენს პერიოდს მესამე საათიდან მეცხრე საათამდე, რომელიც მეექვსე საათზე იყოფა. კესარიიდან კესარიამდე გაყოფის წერტილი იყო ფერისცვალების მთა. ფერისცვალების მთა უთანასწორებს ორ სხვა ხაზს სამი საფეხურის მქონე გზამარკერთან, რომელიც ორმოცდამეათე დღის კვირა-დღის კანონს ხუთი დღით უსწრებს.

მთაზე ღმერთმა მამამ მეორედ ილაპარაკა. პირველად მან ქრისტეს ნათლობისას ილაპარაკა, უკანასკნელად კი — ჯვრის წინ.

ახლა შეძრწუნებულია ჩემი სული; და რა ვთქვა? მამაო, მიხსენი ამ ჟამისაგან; მაგრამ სწორედ ამისთვის მოვედი ამ ჟამამდე. მამაო, ადიდე შენი სახელი. მაშინ გაისმა ხმა ზეციდან, რომელმაც თქვა: უკვე ვადიდებ იგი და კვლავაც ვადიდებ. ამიტომ იქ მდგომმა ხალხმა, რომელმაც ეს გაიგონა, თქვა, რომ იქუხა; სხვები ამბობდნენ: ანგელოზი ელაპარაკა მას. იოანე 12:27–29.

ღმერთი ადიდებს თავის სახელს, როდესაც ბეჭდით აღნიშნავს ას ორმოცდაათი ათასს და მათზე წერს თავის სახელს.

ვინც გაიმარჯვებს, მას სვეტად დავადგენ ჩემი ღვთის ტაძარში, და იგი აღარასოდეს გამოვა გარეთ; და დავაწერ მასზე ჩემი ღვთის სახელს, და ჩემი ღვთის ქალაქის სახელს, ახალი იერუსალიმისა, რომელიც ზეციდან ჩამოდის ჩემი ღვთისაგან; და დავაწერ მასზე ჩემს ახალ სახელს. ვისაც ყური აქვს, ისმინოს, რას ეუბნება სული ეკლესიებს. გამოცხადება 3:12, 13.

ფერისცვალების მთაზე მხოლოდ პეტრე, იაკობი და იოანე იყვნენ იქ მყოფი მოწაფეები, ისევე როგორც იაიროსის ასულის აღდგომისას და ასევე კვლავ გეთსემანეში.

გეთსემანე, როგორც იოანეს მეთორმეტე თავში მამის მეტყველება, ჯვარცმის წინ უშუალოდ მოხდა. გეთსემანე ნიშნავს „ზეთის საწნეხელს“, რაც ქალწულთა ზეთის გამოცდას აღნიშნავს. გეთსემანე არის „კრიზისი“, რომელიც სულს „სიკვდილის პირისპირ“ აყენებს, და ბრძენი ქალწულნი გამოცდას გაივლიან, რადგან მეორე ტაძრის გამოცდაში ისინი სიცოცხლის პირისპირ დადგნენ, როგორც იესომ „პირისპირ“ ასწავლა ოცდაათი დღის განმავლობაში.

პირველად მამამ ქრისტეს ნათლისღებისას ილაპარაკა, ხოლო პირველად, როდესაც მან მხოლოდ პეტრე, იაკობი და იოანე წაიყვანა, ეს იაიროსის თორმეტი წლის ასულის აღდგენისას იყო. თორმეტი წლის ქალწულის აღდგომა შეესაბამება ქრისტეს ნათლისღებას, რომელიც აღდგომის ძალას განასახიერებს. იაიროსის ასულის აღდგომა

შეესაბამება ქრისტეს ნათლისღებასა და კესარია ფილიპეს. გეტსემანია და ქრისტეს შემდრწუნება, როდესაც მამამ ჯვრის წინ ილაპარაკა, შეესაბამება კესარიის მარიტიმას.

ხაზი ხაზზე, პეტრე წარმოადგენს იმ ას ორმოცდაოთხ ათასს, რომლებიც კესარია ფილიპეში იბეჭდებიან, როდესაც სიმონ ბარნას სახელი პეტრედ იცვლება. პანიუმში, რომელიც კესარია ფილიპეა, დაბეჭდვის შემდეგ, პეტრე მიდის მთის მეექვსე საათთან, სადაც ნიშან-დროშად აღიმართება, როცა განაგრძობს გზას, რათა უპასუხოს კორნელიოსის მოწოდებას კესარიის მარიტიმის მიმართ. კესარია ფილიპეში პეტრე ტოვებს ექსეტერის საბანაკე შეკრებას ღვთის ბეჭდით და შუალამის ღაღადის უწყებით, რათა იგი იქადაგოს. ისლამის უწყება, როგორც იგი საყვირთა დღესასწაულით არის წარმოდგენილი, პეტრეს წინ წაიყვანს ზღვისპირა კესარიისკენ. ისლამის უწყება პეტრეს ამალეებს ქვეყნიერების თვალწინ, რადგან პეტრემ საყვირთა დღესასწაულზე უწინასწარმეტყველა ისლამის წინასწარმეტყველური მოსვლა.

აჰა, მე მოგივლენთ თქვენ ელია წინასწარმეტყველს უფლის დიდი და სამინელი დღის დადგომამდე; და იგი მიაქცევს მამათა გულს შვილებისკენ და შვილთა გულს — მათი მამებისკენ, რათა არ მოვიდეს და წყევლით არ დაგვკრა ქვეყანა. მალაქია 4:5, 6.

ხაზი ხაზზე ელიის უწყება არის უწყება, რომელიც ეფუძნება მამების მათი შვილებისთან გამთლიანებას. ელია იყო მამა მილერი, რომელიც თავისი შვილების სახეს გამოხატავს. ას ორმოცდაოთხი ათასი არიან უილიამ მილერის შვილები, და მილერის გულის მისი შვილებისკენ მიქცევა ნიშნავს მილერიტული ისტორიის ელიის ისტორიასთან შესწორებას, ისევე როგორც იოანე ნათლისმცემლის — იმ მაცნესთან, რომელიც ას ორმოცდაოთხ ათასთან არის დაკავშირებული. ამ ოთხი ხაზის ურთიერთშესაბამისობის ერთ-ერთი ელემენტია ის, რომ ელიას, იოანესა და მილერის თითოეულ საცდელ ისტორიაში აწმყო ჭეშმარიტების ერთადერთი უწყება იყო ის უწყება, რომელიც მაცნის მეშვეობით მოდიოდა.

და ელია თიშბელი, გალაადის მკვიდრთაგანი, უთხრა ახაბს: ცოცხალია უფალი, ისრაელის ღმერთი, რომლის წინაშეც ვდგავარ, რომ ამ წლებში არც ნამი იქნება და არც წვიმა, თუ არა ჩემი სიტყვისამებრ. 1 მეფეთა 17:1.

დეიდა უაიტი ნათლად აცხადებს, რომ ისინი, რომლებმაც არ მიიღეს იოანეს უწყება, რომელიც იესომ ელიად განსაზღვრა, ვერ ისარგებლებდნენ იესოს მოძღვრებით; ასევე, რომ ისინი, რომლებმაც უარყვეს მილერის უწყება, წარმოდგენილი როგორც პირველი ანგელოზის უწყება, ვერ ისარგებლებდნენ მეორე ანგელოზის უწყებით. ელიას განცხადებას, რომ წვიმა მხოლოდ მისი სიტყვისამებრ მოვიდოდა, თან ახლდა საბოლოო გამოცდა, რომელიც მოიცავდა ბრძანებას, აერჩიათ ელიას უწყებასა და ბაალის უწყებას შორის. წინასწარმეტყველური სიმბოლო „როდემდე“ ელიას ქარმელის მთას კვირადღის კანონთან აკავშირებს.

ამიტომ ახაბმა შეუთვალა ისრაელის ყველა ძეს და შეკრიბა წინასწარმეტყველნი ქარმელის მთაზე. და მივიდა ელია მთელ ხალხთან და თქვა: როდემდე უნდა კოჭლობდეთ ორ აზრს შორის? თუ უფალია ღმერთი, მას მიჰყევით; ხოლო თუ

ბაალია, მაშინ მას მიჰყევით. და ხალხმა ერთი სიტყვაც არ მიუგო მას. მაშინ უთხრა ელიამ ხალხს: მე, მხოლოდ მე, დავრჩი უფლის წინასწარმეტყველად; ბაალის წინასწარმეტყველნი კი ოთხას ორმოცდაათი კაცია. მოგვცენ, მაშასადამე, ორი ხარი; და აირჩიონ თავისთვის ერთი ხარი, დაკაფონ ნაწილებად, დააწყონ შემაზე, მაგრამ ცეცხლი არ შეუნთონ ქვეშ; მე კი მეორე ხარს მოვამზადებ, დავაწყობ შემაზე და არც მე შევუნთებ ცეცხლს ქვეშ. და უხმეთ თქვენი ღმერთების სახელს, მე კი მოვუხმობ უფლის სახელს; და ღმერთი, რომელიც ცეცხლით გასცემს პასუხს, იგი იყოს ღმერთი. და მიუგო მთელმა ხალხმა და თქვა: კარგი ნათქვამია. 3 მეფეთა 18:20–24.

ქარმელის გამოცდა ორ უწყებას შორის არჩევანი იყო. ეს იყო გამოცდა ჭეშმარიტსა და ცრუს შორის არსებულ წინასწარმეტყველებას შორის, და მაცნე ელიას ან იმ წინასწარმეტყველთა შორის, რომლებიც იეზებელის სუფრასთან ისხდნენ. საკითხი ეხებოდა მაცნესა და უწყებას. 1844 წელს ქარმელი განმეორდა, როდესაც უფალმა მოავლინა გამოცდა, რომელმაც გამოავლინა მილერი როგორც ჭეშმარიტი წინასწარმეტყველი, ხოლო მილერის უწყება — როგორც ცვარი და წვიმა. ჭეშმარიტ წინასწარმეტყველსა და ჭეშმარიტ უწყებას შორის, ცრუ წინასწარმეტყველისა და ცრუ უწყების საპირისპიროდ, არსებული განსხვავება ექსეტერის ბანაკ-შეხვედრაზე წარმოდგენილი იყო ექსეტერის კარვითა და უოტერთაუნის ჯგუფის კარვით. ორი სავანე, რომლებიც ცრუს საპირისპიროდ ჭეშმარიტს წარმოადგენდნენ. ქარმელზე გაკეთებული განსხვავება და 1844 წლის ისტორია კესარია ფილიპეში იდენტიფიცირდება, როდესაც პეტრე იბეჭდება და დროშად ასაწევად მთაზე აღიმართება. იგი აღიმართა, რადგან ამტკიცებდა, რომ მისი უწყება იყო გვიანი წვიმის ერთადერთი ჭეშმარიტი უწყება. იგი აღიმართა მაშინ, როცა მისი წინასწარმეტყველება აღსრულდა.

საყვირების დღესასწაული არის მესამეც და პენტეკოსტურ ჟამში არსებული გადამწყვეტი გამოცდაც; ხოლო ამ გადამწყვეტ გამოცდამდე პეტრე მიუთითებს, რომ ისლამი უნდა იქნეს გაშვებული, რათა შუალამის ღაღადის გამოცხადების დასაწყისი აღნიშნოს. წინასწარმეტყველების აღსრულებამ შექმნა ის განსხვავება მილერიტებსა და პროტესტანტებს შორის, რომლებიც წარმოადგენენ ძველი აღთქმის ხალხს, რომელთაც გვერდს უვლიან. ელიამ პირადად დახოცა ცრუ წინასწარმეტყველები, როგორც კი ჭეშმარიტსა და ცრუს შორის განსხვავება გამოამჟღავნა. ეს განსხვავება მჟღავნდება საყვირების დღესასწაულზე, როდესაც ისლამის შესახებ წინასწარმეტყველება სრულდება.

მილერიტული ისტორიის შუალამის ძახილი იყო წინასწარმეტყველება, რომელიც შესწორდა და შემდგომ აღსრულდა. იგი აღსრულდა 1844 წლის 22 ოქტომბერს, მაშინ როცა მილერის თავდაპირველი გაგებით შუალამის ძახილი 1843 წელს მიემართებოდა. სემიუელ სნოუ წარმოადგენს ამ უწყების შესწორებას, და მისი უწყება ცნობილი გახდა როგორც შუალამის ძახილის „ჭეშმარიტი“ უწყება.

1844 წელი იყო მილერის უწყებასა და პროტესტანტების უწყებას შორის განსხვავების ილუსტრაცია. გამოცდის პროცესში პროტესტანტები მილერის მიერ იქნენ განგმირულნი, და შემდეგ ისინი იქცნენ განდგომილ პროტესტანტიზმად, რომის

ასულებად, იეზუბელის მღვდლებად. ეს განსხვავება ცხადყო წინასწარმეტყველური უწყების ან მიღებამ, ან უარყოფამ. იოანესთან და მილერთან წინასწარმეტყველურმა უწყებამ გამოავლინა ყოფილი აღთქმის ერის ცრუ უწყება, იმ ხალხისა, რომელსაც გვერდს უვლიდნენ. ელიას უწყება ამტკიცებდა, რომ წვიმა არ იქნებოდა, თუ არა მისი სიტყვისამებრ, და სამნახევარი წლის შემდეგ ამ მტკიცების გამოცდა უნდა გამხდარიყო ცხადი.

და მოხდა ასე: როცა ახაბმა იხილა ელია, ახაბმა უთხრა მას: შენა ხარ ის, ვინც ისრაელს აშფოთებს? ხოლო მან უპასუხა: მე არ ამიშფოთებია ისრაელი; არამედ შენ და მამაშენის სახლმა, რადგან მიატოვეთ უფლის მცნებები და ბაალებს გაჰყევი. ახლა კი გაგზავნე და შემიკრიბე მთელი ისრაელი ქარმელის მთაზე, აგრეთვე ბაალის ოთხას ორმოცდაათი წინასწარმეტყველი და აშერების ოთხასი წინასწარმეტყველი, რომლებიც იეზუბელის სუფრიდან იკვებებიან. 3 მეფეთა 18:17–19.

ცრუსა და ჭეშმარიტს შორის განსხვავება, იქნება ეს მაცნე თუ უწყება, გამომცდელ პროცესში გამოიკვეთა, რომელიც ბრალდებებს მოიცავდა როგორც უწყების, ისე მაცნის წინააღმდეგ. ელიაჰ იყო ის, ვისაც ისრაელის დამწუხრებაში სდებდნენ ბრალს, რადგან მისმა უწყებამ წვიმა შეაჩერა. ისრაელში წვიმა რომ გაგრძელებულიყო, ელიაჰუს შესახებ არავითარი საკითხი არ აღიძვრებოდა. საკითხი ელიაჰუს წინასწარმეტყველებასა და მის აღსრულებას ეფუძნებოდა სამი წელიწადისა და ექვსი თვის განმავლობაში.

როდესაც პეტრე კესარია ფილიპეში მჟღავნებელი გამოცდის წინაშე დგას, რომელიც საყვირთა დღესასწაულია, და აგრეთვე ის ადგილიც, სადაც სახედარი ეხსნება, სწორედ მაშინ აღინიშნება შუალადის ღაღადის უწყების დასაწყისი. პეტრემ, ელიას მსგავსად, ახლახან იხილა თავისი წინასწარმეტყველების დადასტურება, და ჭეშმარიტსა და ცრუს შორის განსხვავება ყველასათვის საცნაური გახდა. წინასწარმეტყველების დადასტურება წარმოდგენილია საყვირთა დღესასწაულით — რომელიც მჟღავნებელი გამოცდაა. წინასწარმეტყველება სახეობრივად წარმოდგენილი იყო როგორც 1840 წელს, ისე 1844 წელს, როდესაც წინასწარმეტყველება შესწორდა და ამის შემდეგ აღსრულდა. იოშია ლიჩის შესწორებულმა წინასწარმეტყველებამ პირველი ანგელოზი ძალით აღჭურვა 1840 წლის 11 აგვისტოს, ხოლო მილერის მიერ გამოცხადებული 1843 წლის წინასწარმეტყველება სწოვრად შეასწორა.

„1840 წელს წინასწარმეტყველების კიდევ ერთმა გამორჩეულმა აღსრულებამ ფართო ინტერესი აღძრა. ორი წლით ადრე, მეორე მოსვლის მქადაგებელთა შორის ერთ-ერთმა წამყვანმა მსახურმა, ჯოსაია ლიჩმა, გამოაქვეყნა გამოცხადების 9-ე თავის განმარტება, რომელშიც ოსმალეთის იმპერიის დაცემა იწინასწარმეტყველა. მისი გამოთვლების თანახმად, ეს ძალა უნდა დამხობილიყო... 1840 წლის 11 აგვისტოს, როდესაც კონსტანტინოპოლში ოსმალეთის ძალაუფლების დარღვევა მოსალოდნელი შეიძლება იყოს. და მე მწამს, რომ სწორედ ასე აღმოჩნდება.“

„ზუსტად იმ დროს, რომელიც განსაზღვრული იყო, თურქეთმა, თავისი ელჩების მეშვეობით, მიიღო ევროპის მოკავშირე державების მფარველობა და ამგვარად თავი

მოაქცია ქრისტიანული ერების კონტროლის ქვეშ. ეს მოვლენა ზუსტად აღასრულებდა წინასწარმეტყველებას. როდესაც ეს ცნობილი გახდა, მრავალნი დარწმუნდნენ მილერისა და მისი თანამოაზრეების მიერ მიღებული წინასწარმეტყველებათა განმარტების პრინციპების სისწორეში, და ადვენტურ მოძრაობას მიეცა საოცარი ბიძგი. სწავლულნი და მაღალი მდგომარეობის მეცნიერი შეუერთდნენ მილერს როგორც მისი შეხედულებების ქადაგებაში, ისე მათ გამოქვეყნებაში, და 1840 წლიდან 1844 წლამდე ეს საქმე სწრაფად გავრცელდა.“ The Great Controversy, 334, 335.

ლიჩის წინასწარმეტყველება ისლამის შესახებ იყო, ხოლო სნოუს წინასწარმეტყველება — დახურული კარის შესახებ. როდესაც ლიჩის წინასწარმეტყველება აღსრულდა, გზავნილის დამამკვიდრებელი მეთოდოლოგია მიღებულ იქნა, და მათ, ვინც ეს გზავნილი მიიღო, მაცნესთან „გაერთიანდნენ“. როგორც გზავნილი, ისე მაცნეც წინასწარმეტყველების აღსრულებაში იქნა აღიარებული. ლიჩის წინასწარმეტყველება ისლამის შესახებ იყო, ხოლო სნოუს წინასწარმეტყველება — დახურული კარის შესახებ.

„ვიხილე ღვთის ერი, სიხარულით აღსავსე მოლოდინში, თავიანთ უფალს რომ მოელოდა. მაგრამ ღმერთს განეზრახა მათი გამოცდა. მისმა ხელმა დაფარა შეცდომა წინასწარმეტყველური პერიოდების აღრიცხვაში. ისინი, ვინც თავიანთ უფალს მოელოდნენ, ამ შეცდომას ვერ მიაგნეს, და ვერც ყველაზე განსწავლულმა ადამიანებმა, რომლებიც ამ დროს ეწინააღმდეგებოდნენ, დაინახეს იგი. ღმერთს განეზრახა, რომ მის ხალხს იმედგაცრუება შეხვედროდა. დრომ გადაიარა, და ისინი, ვინც თავიანთ მაცხოვარს სიხარულიანი მოლოდინით ელოდნენ, დამწუხრდნენ და სულით დაეცნენ; ხოლო ისინი, ვისაც იესოს გამოცხადება არ უყვარდა, მაგრამ შიშის გამო მიიღეს ეს უწყება, კმაყოფილნი იყვნენ, რომ იგი არ მოვიდა მოსალოდნელ დროს. მათმა აღსარებამ გულზე გავლენა არ მოახდინა და სიცოცხლე არ განწმინდა. დროის გასვლა ზუსტად იყო განზრახული, რათა ასეთი გულები გამოვლენილიყო. ისინი იყვნენ პირველნი, ვინც ზურგი აქცია და დაცინვა დაუწყო იმ დამწუხრებულ, იმედგაცრუებულ ადამიანებს, რომელთაც ჭეშმარიტად უყვარდათ თავიანთი მაცხოვრის გამოცხადება. მე ვიხილე ღვთის სიბრძნე იმაში, რომ იგი თავის ხალხს სცდიდა და მათ ღრმა, გამომცდელობა გამოეცდა, რათა გამოევიდნენ ისინი, ვინც განსაცდელის ჟამს შედრკებოდა და უკან დაიხევდა.“

იესო და მთელი ზეციური მხედრობა თანაგრძნობითა და სიყვარულით შეჰყურებდა მათ, რომელნიც ტკბილი მოლოდინით ესწრაფოდნენ ეხილათ იგი, ვინც მათ სულებს უყვარდათ. ანგელოზები მათ გარს ევლებოდნენ, რათა მათი განსაცდელის ჟამს განემტკიცებინათ. ხოლო ისინი, რომელთაც უგულებელყვეს ზეციური უწყების მიღება, სიბნელეში დარჩნენ, და ღვთის რისხვა აღიგზნო მათზე, რადგან არ ისურვეს მიეღოთ ნათელი, რომელიც მან ზეციდან მოუვლინა მათ. ის ერთგული, იმედგაცრუებული ადამიანები, რომელთაც ვერ გაეგოთ, რატომ არ მოვიდა მათი უფალი, სიბნელეში არ იყვნენ დატოვებულნი. კვლავ თავიანთ ბიბლიებთან იქნენ მიყვანილნი, რათა წინასწარმეტყველური პერიოდები გამოეძიებინათ. უფლის ხელი მოხსნილ იქნა იმ ციფრებიდან, და შეცდომა განემარტათ. მათ დაინახეს, რომ წინასწარმეტყველური პერიოდები 1844 წლამდე

აღწევდა, და რომ ისავე მტკიცებულება, რომელიც მათ წარმოადგინეს იმის საჩვენებლად, რომ წინასწარმეტყველური პერიოდები 1843 წელს სრულდებოდა, ამტკიცებდა, რომ ისინი 1844 წელს დასრულდებოდა. ღვთის სიტყვის ნათელი გაბრწყინდა მათ მდგომარეობაზე, და მათ აღმოაჩინეს დაყოვნების ჟამი — „თუმცა იგი [ხილვა] დაყოვნდეს, დაელოდე მას.“ ქრისტეს მყისიერი მოსვლისადმი თავიანთი სიყვარულის გამო მათ მხედველობიდან გამორჩათ ხილვის დაყოვნება, რომელიც განზრახული იყო გამოევიდნენ ჭეშმარიტად მომლოდინენი. კვლავ ჰქონდათ მათ დროის განსაზღვრული წერტილი. თუმცა ვიხილე, რომ მრავალ მათგანს არ შეეძლო აღმდგარიყო თავისი მძიმე იმედგაცრუების ზემოთ, რათა ჰქონოდა ის ზომა მოშურნეობისა და ძალმოსილებისა, რომელმაც 1843 წელს მათი რწმენა გამოარჩია.

„სატანამ და მისმა ანგელოზებმა მათზე იზეიმეს, ხოლო ისინი, რომელთაც არ სურდათ ამ უწყების მიღება, საკუთარ თავს აქებდნენ თავიანთი შორსმჭვრეტელი განსჯისა და სიბრძნის გამო, რომ არ მიიღეს ის ცდომილება, როგორც თავად უწოდებდნენ მას. მათ ვერ გააცნობიერეს, რომ ამით ღვთის რჩევას უარყოფდნენ თავიანთივე საზიანოდ და ერთობაში მოქმედებდნენ სატანასთან და მის ანგელოზებთან, რათა დაეზნიათ ღვთის ხალხი, რომელიც ზეციდან მოვლენილ უწყებას ცხოვრებით ახორციელებდა.“

„ამ უწყების მორწმუნენი ეკლესიებში იჩაგრებოდნენ. ერთხანს, მათ, რომელთაც არ სურდათ ამ უწყების მიღება, შიში აკავებდათ, რომ თავიანთი გულის განწყობილებანი საქმით არ გამოეხატათ; მაგრამ დროის გასვლამ მათი ნამდვილი გრძნობები გამოავლინა. მათ სურდათ ჩაეხშოთ ის მოწმობა, რომლის ტარებასაც მომლოდინენი თავს ვალდებულად გრძნობდნენ, კერძოდ, რომ წინასწარმეტყველური პერიოდები 1844 წლამდე გრძელდებოდა. მორწმუნეებმა სიცხადით განმარტეს თავიანთი შეცდომა და დაასახელეს მიზეზები, რის გამოც 1844 წელს მოელოდნენ თავიანთ უფალს. მათ მოწინააღმდეგეებს არ შეეძლოთ რაიმე არგუმენტის მოტანა წარმოდგენილი ძლიერი საფუძვლების წინააღმდეგ. მიუხედავად ამისა, ეკლესიების რისხვა აღიგზნო; მათ მტკიცედ გადაწყვიტეს, არ მოესმინათ მტკიცებულებისთვის და ეკლესიებიდან მოეკვეთათ ეს მოწმობა, რათა სხვებს მისი მოსმენა ვერ შეძლებოდათ. ისინი, ვინც ვერ შეძლეს სხვებისთვის დაემაღლათ ის ნათელი, რომელიც ღმერთმა მისცა მათ, ეკლესიებიდან განიდევნენ; მაგრამ იესო მათთან იყო, და ისინი ხარობდნენ მისი სახის ნათელში. ისინი მომზადებულნი იყვნენ მეორე ანგელოზის უწყების მისაღებად.“ Early Writings, 235–237.

პეტრე წარმოადგენს ას ორმოცდაოთხ ათასს, რომლებიც ლიჩის მსგავსად ისლამის შესახებ და სამეფოს აღსასრულის შესახებ შესწორებულ წინასწარმეტყველებას წარმოადგენენ; ხოლო სწოუს მსგავსად, პეტრე წარმოადგენს დახურული კარის შესახებ შესწორებულ წინასწარმეტყველებას. ისლამის მეორე ვაების შესახებ ლიჩის უწყება გარეგანი წინასწარმეტყველება იყო, ხოლო სწოუს დახურული კარი — შინაგანი წინასწარმეტყველება. სწოუსთვის ეს საქმე დაიწყო, როცა უფალმა თავისი ხელი მოაშორა გამოთვლებს, და მაშინ გამოჩნდა, რომ იგივე მტკიცებულება, რომელიც უწინ 1843 წლის დასამტკიცებლად მიიჩნეოდა, სინამდვილეში 1844 წლის 22 ოქტომბერს

ამტკიცებდა. ლიჩისთვის ეს იყო გამოთვლა, რომელმაც აღსრულებისას გამოცხადების ათი თავში მოხსენიებული ანგელოზი ჩამოიყვანა, რათა მდგარიყო მიწასა და ზღვაზე.

ის ფაქტი, რომ ლიჩმა თავისი წინასწარმეტყველება მის აღსრულებამდე ათი დღით ადრე ხელახლა გამოთვალა, ადასტურებს, რომ წინა წინასწარმეტყველების შესწორების საქმე გამოცდას წარმოადგენს. განა 1840 წელს დასაწყისი და 1844 წელს დასასრული სინამდვილეში იმ წინასწარმეტყველურ სიმბოლოს წარმოადგენს, რომელიც მიუთითებს ხელახლა გადათვლილ წინასწარმეტყველებაზე, რათა იგი გახდეს ჭეშმარიტი შუალამის ღალადი? განა მილერიტული ისტორიის ალფა და ომეგა, რომელიც შუალამის ღალადის გამოცხადებით დასრულდა, მართლაც წინასახავს ას ორმოცდაოთხი ათასის ჭეშმარიტი შუალამის ღალადის წინასწარმეტყველურ თავისებურებებს?

შესწორებული წინასწარმეტყველების გამოცხადების ორივე პერიოდში მილერიტულ უწყებაზე დაპირისპირება გამოვლინდა, რადგან ეს უწყება ხალხს აშფოთებდა. როცა პეტრე კესარია ფილიპეში დგას, დაპირისპირება არსებობს იმ უწყების გამო, რომელიც კესარია ფილიპემდე დაიწყო, რადგან სწორედ აღსრულება ადასტურებს, რომ მხოლოდ პეტრეს სიტყვის შედეგად უნდა მოსულიყო წვიმის უწყება. კესარია ფილიპე საყვირთა დღესასწაულია და შეესაბამება იმას, რომ ქრისტემ ორი მოწაფე — მეორე ანგელოზის წარმომდგენი — გაგზავნა, რათა გაეხსნათ ისლამის სახედარი. ისლამის სახედრის გახსნა აცხადებს ექსეტერის ბანაკ-შეხვედრაზე შუალამის ძახილის უწყების დასაწყისს, რადგან ცხენით, ერთი დღით დაგვიანებით, 13 აგვისტოს მისული სამუელ სნოუ, რომელმაც გახსნის დღეს მოსვლის ნაცვლად დაიყოვნა, აღნიშნავს დაყოვნების დროის დასასრულს და იმ უწყების დასაწყისს, რომელიც შეხვედრის 17 რიცხვში დასრულებისას მოქცევის ტალღასავით გავრცელდებოდა.

მილერიტული ისტორიის დავა, მეფე ახაბის ბრალდებები და იერუსალიმში ქრისტეს შესვლისას მოპაექრე იუდეველთა წინააღმდეგობა — ყოველივე ეს მიუთითებს დავაზე, რომელიც თავის დასასრულს აღწევს საყვირთა დღესასწაულზე, როდესაც სახედარი იხსნება. სახედრის გახსნა არის იმ წინასწარმეტყველების დადასტურება, რომელიც ადვენტიზმზე დახურულ კარს განსაზღვრავს დასაწყისში კესარია ფილიპეში და პერიოდის დასასრულს — დახურულ კარს კესარია მარიტიმაში. სახედარი წარმოადგენს ისლამის სიმბოლოს მესამე ვაებისა, რომელიც შეერთებულ შტატებს, მათ შორის ნეშვილს, ტენესის შტატში, ატყდება. 2020 წლის 18 ივლისის არშემდგარი წინასწარმეტყველება ახლა თანდათან სწორდება, რადგან უფალი თავის ხელს აცლის და იესო ქრისტეს გამოცხადებას ბეჭედს ხსნის. ეს ბეჭდის ახსნა დაიწყო უდაბნოში 2023 წლის ივლისში.

დანიელ მეთერთმეტის ხილვა

საყვირების დღესასწაული წარმოადგენს მეშვიდე საყვირს, რომელიც არის მესამე ვაი, რომელიც არის ისლამი. საყვირი არის ომის შესახებ გარეგანი გამაფრთხილებელი უწყება, თუმცა იგი ასევე შეიძლება გაგებულ იქნეს, როგორც წმინდა შეკრებისკენ შინაგანი მოწოდება. როგორც ლაკმუსის ტესტი, რომელიც იწყება მაშინ, როდესაც

მეორე ტაძრის ტესტის ოცდაათდღიანი პერიოდი სრულდება, იგი არის როგორც გარეგანი, ისე შინაგანი უწყება. პირველი ფუძემდებლური გამოცდა მოვიდა 2024 წლის გაზაფხულზე ანტიქრისტეს გარეგანი ხილვით, როგორც ეს წარმოდგენილია დანიელის 11:14-ში.

და იმ ჟამებში მრავალი აღდგება სამხრეთის მეფის წინააღმდეგ; და შენი ხალხის მძარცველნიც აღზევდებიან, რათა ხილვა დაამტკიცონ; მაგრამ დაეცემიან. დანიელი 11:14.

წინა მუხლში პანიუმი იქნა წარმოდგენილი, და პანიუმის მოწმობა გრძელდება მეთხუთმეტე მუხლამდე.

რადგან ჩრდილოეთის მეფე კვლავ დაბრუნდება, და წარადგენს წინანდელზე უფრო დიდ სიმრავლეს, და უეჭველად მოვა გარკვეული წლების შემდეგ დიდი ლაშქრითა და დიდძალი სიმდიდრით. დანიელი 11:13.

ჩრდილოეთის მეფე მეათედან მეთხუთმეტე მუხლებამდე არის პაპობის წარმომადგენლობითი ძალა, რომელიც მეათე მუხლში რონალდ რეიგანით იყო წარმოდგენილი, როდესაც რკინის ფარდის კედელი მოიხსნა, როგორც ეს 1989 წლის 9 ნოემბერს ბერლინის კედლის დაცემით იყო წინასწარმოსახული. მეთექვსმეტე მუხლი აღნიშნავს ეკლესიისა და სახელმწიფოს გამყოფი კედლის მოშლას კვირის კანონის დროს. მეთერთმეტე და მეთორმეტე მუხლები წარმოადგენენ უკრაინის ომს, რომელიც 2014 წელს დაიწყო, ხოლო მეცამეტე მუხლი მიუთითებს 2024 წლის არჩევნებზე, როდესაც ტრამპი, რეიგანის შემდეგ მერვე პრეზიდენტი, რომელიც აგრეთვე იმ შვიდი წინა პრეზიდენტისგან აღმოცენებული მერვე პრეზიდენტია, „ბრუნდება“ მეტი ძალით, რადგან როცა ის ბრუნდება, „გამოიყვანს პირველზე დიდ სიმრავლეს და გარკვეული წლების შემდეგ აუცილებლად მოვა.“ „გარკვეული წლები“ ჯო ბაიდენის ოთხი წელია.

2024 წლის შემდეგ, მეცამეტე მუხლთან თანხმობაში, რომი ჩაერთვება პანიუმის წინასწარმეტყველურ ისტორიაში. 2025 წლის 8 მაისს აირჩიეს პირველი პაპი სულიერი დიდებული ქვეყნიდან, და მან აირჩია სახელი ლეო, რომელსაც თან ახლავს მრავალი მნიშვნელოვანი წინასწარმეტყველური მახასიათებელი. შემდეგ კი, მეთხუთმეტე მუხლში, ბრძოლა იწყება.

ამგვარად ჩრდილოეთის მეფე მოვა, აღამაღლებს ზღუდეს და აიღებს ყველაზე გამაგრებულ ქალაქებს; და სამხრეთის ძალები ვერ გაუძლებენ, ვერც მისი რჩეული ხალხი, და არც იქნება ძალა, რომ წინააღმდეგობა გაუწიონ. დანიელი 11:15.

პანიუმის ბრძოლა იწყება მეთხუთმეტე მუხლში, და მიწის მხეცი, რომელიც დონალდ ტრამპით არის წარმოდგენილი, დაამარცხებს სამხრეთის სამეფოს. მეთერთმეტე მუხლში სამხრეთის მეფემ დაიწყო ომი უკრაინასთან, პაპობის წარმომადგენლობითი ძალასთან, რომელსაც აფინანსებდა და მხარს უჭერდა პაპობის წარმომადგენლობითი ძალა, მოხსენიებული მეათე მუხლში — შეერთებული შტატები. სამხრეთის მეფე რაფიის ბრძოლაში გამარჯვებული იქნებოდა, მაგრამ გამარჯვების შემდგომ პერიოდში პროგრესირებადი დაშლა, რომელიც მუდამ არის დაკავშირებული სამხრეთის დრაკონული სამეფოს დაღუპვასთან, სამხრეთის მეფეს ტოვებს უკიდურესად

დაუცველ მდგომარეობაში, რადგან ჩრდილოეთის მეფე ბრუნდება, უწინდელზე უფრო გაძლიერებული, და ემზადება პანიუმის ბრძოლისათვის. რუსეთი და პუტინი სამხრეთის მეფეს წარმოადგენენ მაშინ, როცა შეერთებულმა შტატებმა 2014 წელს უკრაინის ომი წამოიწყო. 2022 წელს შეჭრა დაიწყო და სისხლი დაიღვარა. 2024 წელს ჩრდილოეთის მეფე დაბრუნდა.

პეტრე იმყოფება კესარია ფილიპეში, რაც შუალამის ღაღადის უწყების გამოცხადების დასაწყისია. პეტრემ, ელიას მსგავსად, და მილერიტების მსგავსად, რომელთაც ლიჩი და სნოუ წარმოადგენენ, მანამდე უკვე წარმოადგინა დახურული კარისა და ისლამის წინასწარმეტყველება. მისი აღსრულება გამოავლენს განსხვავებას ჭეშმარიტსა და ცრუს შორის უკანასკნელი წვიმის უწყებებში, აგრეთვე ჭეშმარიტსა და ცრუს შორის მაცნებში. პეტრეს უწყება არის ნეშვილისა და ისლამის შესწორებული უწყება, და როდესაც იგი დგას კესარია ფილიპეში, იგი დგას პანიუმში — იმ ბრძოლაში, რომელსაც მიჰყავს მეთექვსმეტე მუხლის საკვირაო კანონისკენ. პეტრეს წინასწარმეტყველების აღსრულება გამოავლენს შუალამის ღაღადის უწყების გამოცხადების დასაწყისს, როდესაც ისლამი იხსნება, რაც ასევე, ხაზზე ხაზი, ხდება მაშინ, როდესაც პანიუმის ბრძოლა მოდის.

დანიელის მეათე თავის ხილვა

საყვირების დღესასწაული წარმოადგენს მეშვიდე საყვირს, რომელიც არის მესამე ვაი, რომელიც არის ისლამი. საყვირი არის გამაფრთხილებელი უწყება და აგრეთვე მოწოდება წმიდა შეკრებისკენ. იგი ასევე არის ლაკმუსის გამოცდა, რომელიც იწყება მაშინ, როცა მეორე ტაძრის გამოცდის ოცდაათდღიანი პერიოდი სრულდება. ანტიქრისტეს პირველი საძირკვლოვანი გარეგანი გამომცდელი ხილვა მოვიდა 2024 წლის გაზაფხულზე, ხოლო ქრისტეს მეორე შინაგანი გამომცდელი ხილვა, როგორც ეს დანიელ 10-შია წარმოდგენილი, მოვიდა 2026 წელს.

მაშინ ავაპყარი ჩემი თვალები, შევხედე, და აჰა, ერთი კაცი, სელის სამოსლით შემოსილი, რომლის წელიც ოფაზის წმინდა ოქროთი იყო შემოსარტყლული. მისი სხეულიც ქრისოლითს ჰგავდა, მისი სახე — ელვის იერს, მისი თვალები — ცეცხლის ლამპრებად, მისი მკლავები და მისი ფეხები — გაპრიალებული სპილენძის ბრწყინვალეობას, ხოლო მისი სიტყვების ხმა — სიმრავლის ხმას.

და მე, დანიელმა, მარტო ვიხილე ეს ხილვა; რადგან ჩემთან მყოფმა კაცებმა ხილვა ვერ იხილეს; მაგრამ დიდი ძრწოლა დაეცა მათ, ისე რომ გაიქცნენ დასამალავად.

ამიტომ მარტო დავრჩი და ვიხილე ეს დიდი ხილვა, და ძალა აღარ შემრჩა; რადგან ჩემში ჩემი სიმშვენიერე გახრწნილებად გადაიქცა, და ძალა ვერ შევინარჩუნე.

მაგრამ მე მესმოდა მისი სიტყვების ხმა; და როცა გავიგონე მისი სიტყვების ხმა, მაშინ ღრმა ძილში ჩავვარდი პირქვე, სახით მიწისკენ.

და, აჰა, ხელი შემეხო მე და დამაყენა ჩემს მუხლებზე და ჩემს ხელისგულებზე. და მითხრა მე: ო, დანიელ, დიდად საყვარელო კაცო, გაიგე სიტყვები, რომელთაც გეუბნები შენ, და დადექი სწორად, რადგან შენთან ახლა ვარ მოვლინებული. და

როცა ეს სიტყვა მითხრა, ავდექი ცახცახით. მაშინ მითხრა მე: ნუ გეშინია, დანიელ, რადგან იმ პირველი დღიდანვე, რაც გული დადევ, რომ შეგეცნო და თავი დაგემდაბლებინა შენი ღვთის წინაშე, შენი სიტყვები შესმენილ იქნა, და მე მოვედი შენი სიტყვების გამო. მაგრამ სპარსეთის სამეფოს მთავარი მედგა წინ ოცდაერთ დღეს; და, აჰა, მიქაელი, ერთ-ერთი მთავარი მთავართაგანი, მოვიდა ჩემს შესაწევნად; და მე დავრჩი იქ სპარსეთის მეფეებთან. ახლა მოვედი, რათა გაგაგებინო, რა შეემთხვევა შენს ერს უკანასკნელ დღეებში, რადგან ხილვა ჯერ კიდევ მრავალ დღეს ეკუთვნის. და როცა ასეთი სიტყვები მითხრა, სახე მიწისკენ მივაპყარ და დავმუნჯდი.

და, აჰა, ერთი, კაცთა ძეთა მსგავსების მსგავსი, შეეხო ჩემს ზაგეებს; მაშინ გავხსენი ჩემი პირი, ვილაპარაკე და ვუთხარი ჩემს წინაშე მდგომს: ო, ჩემო უფალო, ხილვის გამო მწუხარებანი მომადგა და ძალა აღარ შემრჩა. რადგან როგორ შეძლებს ამ ჩემი უფლის მონა ელაპარაკოს ამ ჩემს უფალს? რადგან ჩემში მყისვე აღარ დარჩა ძალა და სუნთქვაც აღარ შემომრჩა.

მაშინ კვლავ მოვიდა და შემეხო ვინმე, კაცის სახის მქონე, და გამამაგრა. და მითხრა: ო, კაცო, დიდად საყვარელო, ნუ გეშინია; მშვიდობა შენდა; განმტკიცდი, დიახ, განმტკიცდი. და როდესაც მელაპარაკა, განვამტკიცდი და ვთქვი: ილაპარაკოს ჩემმა უფალმა, რადგან შენ განმამტკიცე. დანიელი 10:5–19.

დანიელი ოცდამეორე დღეს იხილავს ზეციური მღვდელმთავრის ხილვას უკანასკნელ დღეებში. რომის მიერ ხილვის დამკვიდრების ხილვა იყო 2024 წლის საფუძვლოვანი და ალფა-საცდური, ხოლო ქრისტეს ხილვა არის ტაძრის საცდური. ეს წარმოშობს იმ ჯგუფის გამოყოფას, რომელიც დანიელისგან გარბის და იმალება. ეს ჯგუფი სიცრუესა და სიყალბეს აფარებს თავს, და ამ მიზეზით ისინი ძლიერ ცდომილებას იღებენ.

შემდეგ დანიელი სამჯერ შეეხება: პირველად — გაბრიელის მიერ, შემდეგ — ქრისტეს მიერ, ხოლო მესამედ კვლავ გაბრიელის მიერ. უწმიდეს ადგილას, როდესაც დანიელს სამჯერ ეხებიან, ეს განმტკიცების გამოსახვაა, რადგან იგი იწყება იმით, რომ ხილვის დანახვისას ძალა აღარ ჰქონდა, მაგრამ მესამე შეხებისას საბოლოოდ განმტკიცდება. იგი განმტკიცდება, რათა გაიგოს, რა შეემთხვევა ღვთის ხალხს უკანასკნელ დღეებში. წინასწარმეტყველური უწყება იმის შესახებ, თუ რა შეემთხვევა ღვთის ხალხს უკანასკნელ დღეებში, არის ის უწყება, რომელიც ათი ქალწულის იგავშია წარმოდგენილი.

დანიელი იწყებს უძღურებით, რადგან ქრისტეს სარკისებურმა ხილვამ მას ძალა წაართვა; მაგრამ სამი შეხების დასასრულს იგი განმტკიცებულია, და ბრძანება — „იყავ ძლიერი, ჰო, იყავ ძლიერი“ — გაორმაგებულია, რაც აღნიშნავს მეორე ანგელოზის ანუ მეორე გამოცდას. მეორე გამოცდა არის ტაძრის გამოცდა, სადაც ღვთის ხალხი განმტკიცდება, რათა გამოაცხადოს შუალამის ღაღადის უწყება, როდესაც ექსეტერის ბანაკური კრება დასრულდება. ეს გამოცდა არის ტაძრის გამოცდა, სადაც თავქვა, რომელიც იყო სამირკვლისა და კუთხის ქვა, ხდება ტაძრის საკვირველი თავქვა, და ამით აღნიშნავს მის დასრულებას. დანიელი განმტკიცებულია ოცდამეორე დღეს, როდესაც რწმენით შედის უწმინდესში. როდესაც იგი ამას აკეთებს, გაბრიელი ეხება

მას, შემდეგ ქრისტე ეხება მას, და შემდეგ კვლავ გაბრიელი ეხება მას. ამგვარად, დანიელი განმტკიცებულია, რათა გამოაცხადოს უწყება უწმინდესში, სადაც იგი ხედავს ქრისტეს ორ ანგელოზს შორის; ხოლო ადგილი უწმინდესში, სადაც ქრისტე შუაშია, არის შეწყალების საყდარი, ორი დამფარავი ქერუბიმით, რომლებიც შეჰყურებენ კიდობანს, რომელსაც ანათებს თავისი ტახტზე მჯდომი ქრისტეს შეხინას დიდების ნათელი. დანიელ ათის ხილვა წინასწარმეტყველურად ისეა აგებული, რომ დანიელი ჰვრეტს ქრისტეს დიდებას, როგორც შეხინას, შეწყალების საყდრის ტახტზე, მაშინ როცა ორი დამფარავი ქერუბიმი კიდობანში იხედება!

საყვირების დღესასწაულამდე ელიაჰუ ამტკიცებს, რომ წვიმის შესახებ მისი უწყება არის ერთადერთი წვიმის უწყება, რომელიც უფლისგანაა, და იგი წარმოთქვამს წინასწარმეტყველებას, რომელიც თავის დასასრულს აღწევს ისეთი გამოვლინებით, რომელიც ამტკიცებს, ვინ არის ან ვინ არ არის მაცნე და რა არის ან რა არ არის უწყება. ქარმელამდე სამწელიწად-ნახევრის განმავლობაში მეფე ახაბი ეძებდა ელიაჰუს, რადგან არსებობს დავის პერიოდი, რომელიც წინ უძღვის ქარმელს. მთა ქარმელი უბრალოდ ის ლაკმუსის გამოცდაა, სადაც ხასიათი ცხადდება. მილერიტთა ისტორიის იმავე პერიოდში იგივე მოწმობა არსებობდა, რადგან მათ, ვისაც ეზიზღებოდა ეს უწყება, ეკლესიებიდან გააძევეს ერთგულნი, ხოლო ერთგულებმა ამის შემდეგ აღმართეს უწყება, რომელიც ხალხს მოუწოდებდა გამოსულიყვნენ დაცემული ყოფილი ალთქმის ხალხიდან, რომელთაც გვერდს უვლიდნენ.

პეტრე ორმოცდამეათე დღის კვირადღის კანონის დროს იოელის უწყებას ქადაგებს, რაც ნიშნავს, რომ პეტრე იმავე უწყებას ქადაგებს მაშინ, როდესაც შუალამის ძახილის პერიოდი იწყება ექსეტერის ბანაკის კრების დასასრულს, რომელიც დაიწყო მაშინ, როცა პეტრეს წინასწარმეტყველება შესწორდა, ისევე როგორც სნოუსა და ლიჩის უწყებები. დავა ყოველთვის წინ უსწრებს წინასწარმეტყველების აღსრულებას. ამიტომაც დავა იწყება წინასწარმეტყველების აღსრულებამდე.

ცნობა, რომელიც შფოთვას იწვევს ახაბისთვის, იზებელისა და მისი წინასწარმეტყველებისთვის, ქრისტეს დღეების მოჩუბარი იუდეველებისთვის და მილერიტული ისტორიის დაცემული პროტესტანტებისთვის, პეტრეს მიერ იოელის წიგნად არის იდენტიფიცირებული. მესამე ლაკმუსის გამოცდამდე, რომელიც სახედრის ახსნით არის აღნიშნული, პეტრეს უწყებას ლაოდიკიური ადვენტიზმი უპირისპირდება, და პეტრე ამ წინააღმდეგობას იმით პასუხობს, რომ მაცნეები მთვრალნი არ არიან — ისინი უბრალოდ იოელის სამი თავის აღსრულებას წარმოადგენენ. იოელის სამი თავი ლაოდიკიური ადვენტიზმის მკაცრი მხილებით იწყება. როდესაც ეს უწყება იმათ ყურამდე მიაღწევს, ვინც მაგარი სასმლით არიან დამთვრალნი, ისინი გამოეხმაურებიან. მათ ქრისტეს დაუპირისპირდნენ, როცა იგი მთიდან ეშვებოდა იერუსალიმისკენ მიმავალ გზაზე, და კვლავ იერუსალიმშიც დაუპირისპირდნენ მას.

ვირი ახსნილია, შესვლა იწყება; მოჩიჩინე იუდეველებს სურთ, რომ უწყება დადუმდეს. იესო განაგრძობს და შემდეგ ჩერდება და ტირის ადვენტიზმის გამოცდის უკანასკნელი დღის გამო. შემდეგ იერუსალიმში კიდევ ერთი დაპირისპირება ხდება იმ

იუდეველებთან, რომელთაც სურთ, რომ ხალხმა შეწყვიტოს თავისი უწყება. როდესაც იმ დღეს მზე ჩავიდა, იუდეველი ერისთვის გამოცდის დრო კიდევ ერთ საფეხურს მიაღწია. წინააღმდეგობის ეს განვითარება გრძელდება ჯვრის სიკვდილამდე და იგი მთელი სერიოზულობით დაიწყო ლაზარეს აღდგომით, რომელმაც აღნიშნა მეორე ანგელოზის მოსვლა და დაყოვნების დრო.

„ბეთანია იერუსალიმთან იმდენად ახლოს იყო, რომ ლაზარეს აღდგინების ამბავი მალე მიიტანეს ქალაქში. ჯამუშების მეშვეობით, რომელთაც ეს სასწაული საკუთარი თვალით ეხილათ, იუდეველთა მთავარნი უმაღლვე დაეუფლნენ ფაქტებს. დაუყოვნებლივ მოიწვიეს სინედრიონის კრება, რათა გადაეწყვიტათ, რა უნდა გაეკეთებინათ. ქრისტემ ახლა სრულად გამოავლინა თავისი ხელმწიფება სიკვდილსა და სამარხზე. ეს ძლიერი სასწაული იყო გვირგვინის დამამტკიცებელი საბუთი, რომელიც ღმერთმა ადამიანებს წარუდგინა იმის დასადასტურებლად, რომ მან თავისი ძე მოავლინა ქვეყნად მათ სახსენლად. ეს იყო ღვთიური ძალის ისეთი გამოვლინება, რომელიც საკმარისი იყო ყოველი იმ გონების დასარწმუნებლად, რომელიც გონიერებისა და განათლებული სინდისის ხელმძღვანელობის ქვეშ იმყოფებოდა. ბევრნი, ვინც ლაზარეს აღდგომას შეესწრნენ, იესოს ირწმუნეს. მაგრამ მღვდელთა სიძულვილი მის მიმართ უფრო გამძაფრდა. მათ უარყვეს მისი ღვთაებრიობის ყველა ნაკლები მტკიცებულება და ამ ახალმა სასწაულმა მხოლოდ მეტად განარისხა ისინი. მკვდარი აღდგენილ იქნა დღის ნათელ შუქზე და მრავალ მოწმეს წინაშე. ვერც ერთი ხრიკი ვერ გააქარწყლებდა ასეთ მტკიცებულებას. სწორედ ამ მიზეზით მღვდელთა მტრობა უფრო მომაკვდინებელი გახდა. ისინი უწინდელზე მეტად იყვნენ გადაწყვეტილი, ბოლო მოეღოთ ქრისტეს საქმისთვის.“

„სადუკეველნი, თუმცა ქრისტესადმი კეთილგანწყობილნი არ იყვნენ, ფარისეველთა მსგავსად მის მიმართ ასეთი ავსულებით სავსენი არ ყოფილან. მათი სიძულვილი ასეთი გამწარებული არ ყოფილა. მაგრამ ახლა ისინი სრულად შეშფოთებულნი იყვნენ. მათ მკვდართა აღდგომა არ სწამდათ. ეგრეთ წოდებულ მეცნიერებაზე დაყრდნობით ისინი მსჯელობდნენ, რომ მკვდარი სხეულის კვლავ სიცოცხლეში მოყვანა შეუძლებელი იყო. მაგრამ ქრისტეს რამდენიმე სიტყვით მათი თეორია დამხოვილ იქნა. მათ ეჩვენათ, რომ უმეცარნი იყვნენ როგორც წერილთა, ისე ღვთის ძალის მიმართ. მათ ვერ ხედავდნენ ვერავითარ შესაძლებლობას, როგორ მოეშორებინათ ის შთაბეჭდილება, რომელიც ამ სასწაულმა ხალხზე მოახდინა. როგორ შეიძლებოდა ადამიანთა მისგან განრიდება, ვინც საფლავს მკვდარნი გამოსტაცა? ცრუ ცნობები გავრცელდა, მაგრამ სასწაული უარყოფილი ვერ იქნა, და არ იცოდნენ, როგორ შეეჩერებინათ მისი ზემოქმედება. აქამდე სადუკეველნი არ უწყობდნენ ხელს ქრისტეს სიკვდილით დასჯის გეგმას. მაგრამ ლაზარეს აღდგომის შემდეგ მათ დაასკვნეს, რომ მხოლოდ მისი სიკვდილით შეიძლებოდა მათ წინააღმდეგ მიმართული მისი უშიშარი მხილებების შეწყვეტა.“ ჟამთა სურვილი, 537.

ლაზარეს სიკვდილმა აღნიშნა იმ ოთხი დღის დასაწყისი, რომელთა განმავლობაშიც იესო შეყოვნდა. მისი სიკვდილი წარმოადგენდა მეორე ანგელოზის მოსვლას, რომელიც აღნიშნავს შეყოვნების დროის დასაწყისს. მისი აღდგომა აღნიშნავს ორი მოწმის აღდგომას 2023 წლის 31 დეკემბერს, 9/11-დან ოცდაორი წლის შემდეგ. მისი

აღდგომა აღნიშნავს ეზეკიელის მკვდარი გამხმარი ძვლების აღდგომას. მისი აღდგომა წინასწარ იყო სახედქმნილი ადამის შექმნით, რომელიც შედგებოდა კაცობრიობისგან, წარმოდგენილის თიხით, რომელიც შეერთებული იყო ღვთაებრივთან, წარმოდგენილ სიცოცხლის სუნთქვით.

„იუდეველთა მღვდლებსა და მთავართა იესო სძულდათ; მაგრამ მრავალნი მის სიბრძნის სიტყვათა მოსასმენად და მის ძლიერ საქმეთა ხილვისათვის იკრიბებოდნენ. ხალხი უღრმესი ინტერესით იყო აღძრული და მოწადინებით მისდევდა იესოს, რათა მოესმინა ამ საოცარი მოძღვრის დარიგებანი. მრავალ მთავარსა სჯეროდა მისი, მაგრამ ვერ ბედავდნენ თავიანთი რწმენის აღიარებას, რათა სინაგოგიდან არ განედევნათ. მღვდლებმა და უხუცესებმა გადაწყვიტეს, რომ საჭირო იყო რაიმე ელონათ, რათა ხალხის ყურადღება იესოსგან აერიდებინათ. მათ ეშინოდათ, რომ ყველას იგი ირწმუნებდა. საკუთარი თავისათვის ისინი ვერავითარ უსაფრთხოებას ვერ ხედავდნენ. უნდა დაეკარგათ თავიანთი მდგომარეობა, ან იესო მოეკლათ. და მას შემდეგაც, რაც მას მოკლავდნენ, კვლავ დარჩებოდნენ მისი ძალის ცოცხალი ძეგლები. იესოს ლაზარე მკვდრეთით აღედგინა, და მათ ეშინოდათ, რომ თუ იესოს მოკლავდნენ, ლაზარე მოწმობას მისცემდა მის ძლიერ ძალას. ხალხი მიაწყდებოდა იმის სანახავად, ვინც მკვდრეთით აღდგა, და მთავრებმა განიზრახეს ლაზარეც მოეკლათ და ეს მღელვარებაც ჩაეხშოთ. მაშინ ისინი ხალხს კვლავ ადამიანთა გადმოცემებისა და მოძღვრებებისკენ მიაქცევდნენ, პიტნისა და ტეგანის მეთაედის გადახდას აიძულებდნენ და კვლავ მოიპოვებდნენ მათზე გავლენას. ისინი შეთანხმდნენ, იესო მაშინ შეეპყროთ, როცა იგი მარტო იქნებოდა; რადგან თუ მის შეპყრობას ბრბოში შეეცდებოდნენ, როცა ხალხის გონება მთლიანად მისკენ იყო მიპყრობილი, მათ ჩაქოლავდნენ.“ Early Writings, 165.

2020 წლის 18 ივლისს გამოცხადების ორი მოწმე მოკლულ იქნა, და მოვიდა მეორე ანგელოზი და დაყოვნების ჟამი. 2023 წლის 31 დეკემბერს დაიწყო აღდგომის ორსაფეხურიანი პროცესი. პირველი საფეხური იყო საძირკველი; მეორე საფეხური იყო ტაძრის აღმართვა საძირკველზე. ლაოდისკის მეშვიდე დღის ადვენტისტთა ეკლესიას ეს უწყება ეზიზღებოდა მისი დაბადების დროიდანვე, 1989 წლიდან, და ახლაც სძულს იგი. ახლა, როცა მოძულე მოწმეები, რომლებიც მათ მკვდრებად მიაჩნდათ, კვლავ ცოცხლები არიან, მათ უწყება კიდევ უფრო მეტად შეეზიზღებათ. ისინი 2020 წლის 18 ივლისის წინასწარმეტყველების შესახებ იკამათებენ იმ შხამიანი სიძულვილით, როგორიც იუდეველებს ლაზარეს აღდგომის მიმართ ჰქონდათ. ტაძრის გამოცდის ისტორიაში პეტრე მათ მცდარ ბრალდებებს უპასუხებს იოელის წიგნზე მითითებით, როგორც ყველა მათი სიცრუის პასუხზე.

ამ შესწავლას მომდევნო სტატიაში გავაგრძელებთ.